

V Brně, 15.2.2012

Jak probíhá Státní závěrečná zkouška ze Společného pedagogicko-psychologického základu v magisterských programech Učitelství pro střední školy na PŘF MU?

Studenty magisterských programů *Učitelství pro střední školy* čeká na závěr studia *státní závěrečná zkouška* (dále jen *SZZ*) ze *společného pedagogicko-psychologického základu*. Zajímá Vás, jak taková zkouška vypadá? Jakou podobu mají testy? Kolik je času na odpovědi? Kdy se dozvíte, zda jste uspěli? Magazín *Učit se učit* Vám napoví prostřednictvím krátké reportáže z letošních „státnic“.

„Student u zkoušky má očekávat úspěch“

Věty, které čtete v podobě titulků tohoto článku, pronesl v úvodním slově před samotnou zkouškou pedagog PŘF MU, dříve středoškolský učitel s letitou praxí, oceněný v roce 2002 titulem „Učitel roku“, [Jaromír Hališka](#), který tématu pedagogiky a didaktiky věnoval i celou řadu [publikací](#). Ten totiž studenty učitelství přírodních věd, matematiky a informatiky Přírodovědecké fakulty Masarykovy univerzity provázal důležitou zkouškou, která má za úkol prověřit připravenost studentů na učitelskou praxi v oblasti didaktiky, pedagogiky a psychologie.

„Strach není na místě, odpovědnost ano“

Pro studenty, kteří absolvovali kurzy doktora Hališky ([PřF:XS060 Obecná a alternativní didaktika](#), [PřF:XS120 Analyticko-didaktické praktikum](#)), nebyl systém zkoušení RVM (tedy založený na Rozumu Vědomostech a Mravnosti) ničím novým. Absolventy neučitelských vysokoškolských oborů by možná mile překvapila pečlivost, s jakou se zkoušející pedagog věnoval seznámení s formou testu, a to z důvodu, aby se studenti mohli plně soustředit na obsah dílčích položek testu.

Zkoušející pak studentům doporučil i osvědčený postup řešení testu:

- △ nejprve test vizuálně celý projít a tak se na něj připravit
- △ pak rychle vyřešit naprosto jasné otázky a úkoly, na kterých se naše psychika pozitivně naladí
- △ pak se věnovat dalším otázkám.

Pokud Vás trápí obava, že test nestihne vyřešit v termínu, vězte, že přesný čas stanovený na zkoušku není. Test tak končí ve chvíli, kdy už pouze 10 % studentů hlásí, že ještě pracují.

„Student se má po testu dozvědět správné odpovědi“

Hledání a opravování chyb představil studentům zkoušející jako součást procesu učení. Student by tedy neměl odcházet s tím, že neví, jak zkouška dopadla, protože moment opravy je zkrátka velmi důležitý pro další proces učení. Z tohoto důvodu po napsání testu studenti schovávají své propisky a dostávají ty červeně písící. Pak konfrontují svá řešení dílčích položek testu se studijními materiály, sami hodnotí správná či chybná řešení. A u těch chybných písí červeně do testu řešení správná. To je ta pravá aplikace zásady RVM (Rozum Vědomosti Mravnost). Po této „opravě“ učitel promítá správná řešení a studenti si mohou spočítat, jak v testu uspěli. Finální hodnocení samozřejmě provádí pedagog samostatně a výsledky se studenti dozví do pěti dnů prostřednictvím ISu.

„Student má známku přijmout jako spravedlivé hodnocení“

Správný učitel potřebuje umět známku zdůvodnit, protože klasifikace má být nutně pravdivá. I pedagog u SZZ vyzývá k případné komunikaci o sporné známce.

A pak už opravdu přichází čas, kdy studenti berou do ruky tužky a začínají odpovídat na testové otázky a řešit jednotlivé úkoly testu.

Závěrem

Jisté je, že když zkoušce pouze přihlížíte, tak jako já u státnic, vnímáte atmosféru jinak než zkoušení. Ale i tak myslím mohu hodnotit atmosféru u této zkoušky jako pozitivní, nezátíženou stresem, spěchem nebo jinými rušivými

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

prvky. Je vidět, že studenti se takto „učí, jak zkoušet“ i během vlastní zkoušky, kterou podle Jaromíra Hališky skládají nejen jako vysokoškolští studenti, ale už i jako budoucí středoškolští učitelé.

Zuzana Kobíková